

[Kofod-Svendsen]

Det er jo ikke alle værnepligtige, der sidder med en kæmpehusleje osv., men der er nogle, ja, og dér er vi også parat til at anvise midler til de sociale budgetter, så der ikke er nogen, som i forvejen er omfattet af de budgetter, der vil blive ramt ved det, vi går ind for.

Duetoft (CD):

Nu skal jeg gøre fru Connie Hedegaard den glæde at tale lidt om fremtiden. For vi står altså nu med den radikale nulløsning, og det er der øjensynligt flertal for, og det er der jo så ikke noget at gøre ved. Så kan vi jo som politikere spørge, hvordan vi så kan tjene forsvarret. Hvad kan vi så gøre for, at den nulløsning kun bliver det næstværste tilfælde i stedet for det værste?

Efter min opfattelse kan Folketinget og politikerne i Folketinget gøre forsvarret den kæmpe-tjeneste, at de kan holde fingrene væk fra det. Forsvarets store problemer bliver i øjeblikket så store, at det vil koste blod og tårer. Der skal tages beslutninger, der er triste, beslutninger, der kommer til at gøre ondt. Og så kan det altså ikke hjælpe noget, at man har politikere rendende rundt bagefter, der ikke vil være med til at gøre tingene sådan, som de bør gøres.

Se, hvis man skal bygge en motorvej, så vedtager politikerne, hvor mange penge der skal bruges, og de vedtager, hvor den skal ligge, og så overlader de det ellers til teknikere at lave resten. Men når det er forsvarret, det drejer sig om, så har politikere jo en vis evne til at sige, at disse krigsgalninge i forsvarret i al fald ikke skal have nogen indflydelse på det; det skal vi politikere nok klare. Og så får vi den situation, at politikere, der har læst 2 bøger om ubåde, pludselig ved, hvorfor vi skal have ubåde eller hvorfor vi ikke skal have ubåde i Østersøen, eller Stinger-missiler, som jo altså har virket andre steder i verden, selv når afghanske modstandsfolk skal skyde russiske helikoptere og andet ned. Men her er det altså også politikere, der har læst halvandet tidsskrift og en bog, der afgrø, at sådan skal det ikke være.

Jeg mener, det er en forkert udvikling, og jeg vil godt spørge forsvarsministeren, om forsvarsministeren herfra i dag vil love, at forsvarret får frihed til inden for de økonomiske rammer, der ligger, at træffe de fagligt korrekte beslutninger, de beslutninger, som fagfolkene mener er rigtige.

Der skal nedlægges garnisoner. Det har vi prøvet en gang før. Da havde vi så folketingsmedlemmer fra de pågældende områder drøgende rundt og fortælle, at den plan kunne de i hvert fald ikke støtte, for dér boede jo deres vælgere. Og så blev garniseringsplanen ikke rigtig til noget.

Holmen skal måske flyttes. Det vil give et ramaskrig i København, men det er da nok nødvendigt. Så er der nogle i Korsør og i Frederikshavn, der vil glæde sig. Men den beslutning er altså nødvendig, hvis den er fagligt korrekt, og det skal man overlade til fagfolkene, nemlig forsvarret selv, at afgøre.

Sådan vil man kunne nævne den ene situation efter den anden, hvor de fagligt rigtige beslutninger er blevet underkendt af politikere, der tror, de ved meget mere end de folk, der faktisk sidder i forsvarret.

Jeg er overbevist om, at forsvarret ville være glad for i dag at få en melding fra forsvarsministeren, der lød sådan: Nok kan vi ikke gøre det økonomisk bedre, for nu er flertallet i Folketinget sådan – så kan vi bruge lang tid til at diskutere, hvordan det flertal er kommet, men det skal jeg ikke gøre noget ud af nu – nok har vi gjort det så svært for forsvarret, men vi vil ikke gøre det sværere end højst nødvendigt, og derfor, venner: I har de penge. Forsvarret skal kunne sådan og sådan, men om man vil have missiler, om man vil have fregatter, om man vil have hærenheder, om man vil have fly, det overlader vi pænt, stille og roligt til forsvarret selv. I har bare den opgave at gøre det hele effektivt!

Så skal vi have politisk indsigt, naturligvis. Disse beslutninger skal ikke foregå i hemmelighed, de skal ikke foregå fordækt. Men der er forskel på politisk indblanding og politisk indsigt, og jeg vil gerne opfordre forsvarsministeren til i dag at bekræfte, at forsvarret får langt friere hænder på disse områder, end det har haft hidtil, for dermed har vi da gjort noget godt for forsvarret i dag.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne først takke ordførerne for deres indlæg her i dag. Jeg synes, det danner et grundlag for, at vi kan fortsætte overvejelserne omkring enighed mellem så mange af Folketingets partier som muligt for de år, som det har været opgaven at lægge en ramme for.